

מ"ת 6131/06/16 - מדינת ישראל נגד סאלם אלוג

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 6131-06-16 מדינת ישראל נ' אלוג(עציר)

בפני	כבוד השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ התובעת טלי כהן
נגד	
חשודים	סאלם אלוג (עציר) ע"י ב"כ עו"ד בנבנישתי אבי

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אך טען לכרסום מהותי באיכות הראיות במיוחד ביחס לעבירה של סירוב לתת דגימה לבדיקת אלכוהול.

בבסיס עמדת ההגנה טענות הקשורות לאי מתן הסבר ביחס למשמעות הסירוב, סתירות בעדויות השוטרים וכשלים נוספים כפי שהצביע עליהם ב"כ המשיב בטיעונו.

עוד טענה ההגנה כי עברו הפלילי והתעבורתי של המשיב אינו כפי שתיארה המדינה בבקשתה ולכן מסוכנותו פחותה מזו שמוצגת בבקשה.

תיק החקירה הוגש לעיוני לא לפני ששני הצדדים תמכו עמדתם בפסיקה מתאימה.

ההגנה לא הציגה חלופה בשלב זה של הדיון אך שמרה לעצמה האפשרות לנסות ולהציג חלופה בדיון הבא.

מאחר וההגנה ביקשה כבר בדיון היום לטעון לגופן של ראיות, החלטתי לקבל את תיק החקירה באופן בו תתקבל החלטה עד מחר ולו החלטת ביניים שכן אם אין די בראיות שבידי המדינה, יתכן ותתאפשר החלטת שחרור ולו על רקע זה.

דין והכרעה -

קריאת תיק החקירה מצביעה על המצב הראייתי שלהלן:

המשיב הינו בלתי מורשה לנהיגה אשר מעולם לא עבר את מבחני הרישוי לנהיגה.

בידי המדינה ראיות מוצקות לכאורה הכוללות עדויות שוטרים לפיהן נראה המשיב כאשר הוא נוהג רכב, אינו מציית להוראות ברורות שקיבל מאנשי השיטור לעצור, נמלט אגב נסיעה ברכב לשטח עפר הממוקם מימין לכביש ואם לא די בכך, הרי שכאשר עוכב, התברר כי נודף ממנו ריח אלכוהול חזק ולאחר מכן גם הכשיל לכאורה את בדיקת הינשוף.

המשיב עצמו נחקר במשטרה ביום 17.6.16, אישר כי נהג ברכב אף שידע על פסילתו, אף שידע כי מאסר על תנאי תלוי כנגדו וכן אישר כי שתה ארבעה בקבוקי בירה של חצי ליטר כל אחד כשעה וחצי לפני הנהיגה.

אני מסכים עם ההגנה כי אין בשלב זה אינדיקציה ראייתית כי משמעות הסירוב (לאחר הכשלתה הלכאורית של הבדיקה) הוסברה למשיב עת היה חשוד.

המדובר ביסוד מיסודות עבירת הסירוב, וברור שאם ראייה כזו לא תוצג בעתיד, הרי שאין בידי המדינה תשתית ראייתית מספיקה להרשעה בעבירה זו.

יחד עם זאת, ועם כל הכבוד לטיעוני ההגנה (שנטענו בכישרון רב) עבירת הסירוב מחווירה מבחינת חומרתה ביחס לעצם הנהיגה על ידי בלתי מורשה כאשר פסילה פעילה של רישיון תלויה מעל ראשו וגם מאסר מותנה בר הפעלה ברקע.

המשיב שלו עבר פלילי עשיר (בין היתר בעבירות של הפרת הוראה חוקית ונהיגה פוחזת ברכב) נושא גם עבר תעבורתי מכביד הגם שהוא בלתי מורשה לנהיגה במקור:

ביום 15.11.15 נפסל בנוכחותו ל-3 שנים ונאסר למשך 5 חודשים לאחר שנהג בזמן פסילה, ללא רישיון, וסירב לדרישת שוטרים לתת דגימה לבדיקת אלכוהול. עבירה זהה זו בוצעה אך ביום 28.10.15!!!

גם ביום 19.9.13 נהג המשיב ברכב ללא רישיון נהיגה וכתוצאה מכך נפסל ל-5 שנים.

כך גם בעברו הרחוק יותר נהג ברכב ללא רישיון ביום 24.12.04.

מבחינה פלילית הורשע ביום 16.11.09 כי ביום 11.1.09 נהג נהיגה פוחזת ברכב אגב פריצה לרכב, ניסיון גניבה והפרת הוראה חוקית. כתוצאה מאירוע זה ריצה 12 חודשי מאסר כך שבסך הכל המדובר בפרשה זו בנהיגה חמישית של המשיב כבלתי מורשה לנהיגה ופעם שנייה בהיותו תחת פסילה פעילה.

המדובר בעבריון תנועה סדרתי ומסוכן שאין לו כל מורא מהחוק או מהחלטות בית המשפט.

בפרשה זו, אף שיכולתו לקבל או להחזיק רישיון נהיגה נשללה ממנו לשנים ארוכות בהחלטות שיפוטיות (חלקן בפניו) ואף שמאסר מותנה בר הפעלה תלוי מעל ראשו, נהג המשיב שוב ברכב, אגב הימלטות רכובה ומסכנת חיים משוטרים וכל זאת כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול לכאורה.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקה שונה (בין היתר של בית המשפט העליון) שם נקבעה הלכה לפיה כאשר בעבירות תעבורה עסקינן, יהיה המעצר עד תום ההליכים הליך חריג.

אני מסכים כי יידרשו נתונים עובדתיים חריגים על רקע עבר תעבורתי ופלילי מהותי כדי שיקבע כי אין לגבי עבריין תעבורה נתון כל חלופה מאיינת מסוכנות.

בעמ"ת 16650-01-16 אלעד בודהנה נגד מדינת ישראל, אישור בית המשפט המחוזי באר-שבע את מעצרו עד לתום ההליכים של המשיב (רצדיוסט בנהיגה, בלתי מורשה שגם לגביו היה תלוי מאסר מותנה בר ואף חב הפעלה).

גם בעמ"ת 16396-01-16 חאלד דגמש נגד מדינת ישראל, אישר בית המשפט המחוזי באר-שבע את מעצרו עד לתום ההליכים של המשיב אשר נהג כבלתי מורשה ברכב בעודו נתון תחת פסילה של רישיונו. גם בפרשה זו לא נתן בית המשפט אמון בסיסי במשיב נוכח היותו עבריין תנועה סדרתי ובלתי מורשה לנהיגה.

אין המדובר בשתי דוגמאות נדירות שכן גם בעמ"ת 2906-01-15 מדינת ישראל נגד מחמד קרעאן הורה בית המשפט המחוזי באר-שבע על מעצר עד תום ההליכים ביחס למי שנהג פעם שישית בזמן פסילה ולא ציית לאות שוטר במדים.

בנתונים שהוצגו לעיל, אין בשלב זה כל יכולת לתת אמון במשיב כי יכבד תנאי שחרור כאלה או אחרים. יכולת בית המשפט לתת אמון בסיסי במשיב עצמו הוא תנאי לשחרורו בתנאים.

ביני לביני שקלתי האם יש מקום בפרשה זו לתסקיר מעצר במהלכו ייבחנו חלופות כאלה או אחרות שתציג ההגנה, אך לאחר שבחנתי בקפידה את כל נתוני התיק, נחה דעתי כי היעדר האמון במשיב עצמו מייתר את הצורך שבקבלת תסקיר מעצר ונוצרה הצדקה מלאה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בשולי החלטה זו, אדגיש כי ההגנה לא באה בשלב זה בהצעה למעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

לו הצעה כזו תגיע בדרך של הצעת חלופה אשר ערוכה למהלך זה, יתכן ובמסגרת בקשה לעיון חוזר עם תסקיר מתאים, תישקל אפשרות מעצר זו.

בשלב זה ובהעדר הצעת מעצר חליפית זו, **החלטתי לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.**

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ו, 22 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.